

IV

**Congrés Internacional
de Lexicografía Hispánica**

Tarragona, 20-22 de setembre de 2010

DOSSIER DE PREMSA

Les preocupacions actuals sobre l'educació permanent, la internacionalització de les relacions humanes i la recerca lingüística, així com els avenços en el processament de la informació han impulsat el desenvolupament dels diccionaris, sobretot els d'aprenentatge, i han posat l'activitat lexicogràfica en un centre d'atenció acadèmica i professional envers el qual convergeixen també polítiques lingüístiques i interessos econòmics.

D'una banda, a les universitats, la lexicografia es conrea des de diverses perspectives. D'altra, entre les editorials comercials que publiquen diccionaris, així com material d'ensenyament i aprenentatge de llengües, la lexicografia és objecte d'interès econòmic, atès que l'estudi d'idiomes, en un món cada vegada més plurilingüe i pluricultural, va en augment, sobretot, a Europa, des de la celebració, el 2001, de l'Any Europeu de les Llengües, organitzat conjuntament per la Comissió Europea i el Consell d'Europa per a promoure l'aprenentatge d'idiomes entre la ciutadania de totes les edats, amb especial atenció a les llengües minoritàries, mostra del ric patrimoni cultural de la Unió.

En aquest context, els darrers trenta anys s'han dut a terme diverses iniciatives científiques d'alt nivell, com ara la creació de la primera associació d'investigadors i professionals de la lexicografia, EURALEX, i de l'Associació Espanyola d'Estudis Lexicogràfics, AELEX, que va tenir lloc a Barcelona l'any 2002, en finalitzar el I Simposi Internacional de Lexicografia. A partir d'aquell moment, i en compliment dels objectius establerts en els seus estatuts, es va emprendre l'organització biennal de congressos internacionals

vinculats a les institucions universitàries: A Coruña (2004), Alacant (2006), Màlaga (2008) i, ara, Tarragona (2010).

La celebració d'aquest IV Congrés Internacional de Lexicografia Hispànica ve avalada per la dilatada experiència del Comitè organitzador en la recerca lexicogràfica, duta a terme en el grup de recerca de Lingüística Aplicada, i el grup de recerca en Lexicografia Teòrica i Aplicada, integrats majoritàriament per investigadors del Departament de Filologies Romàniques.

El Comitè científic està format per un bon grapat de prestigiosos especialistes, representants de la recerca lexicogràfica de les universitats catalanes (UPF, UAB, UdL, URV), espanyoles (Universidad Carlos III de Madrid, Universidade da Coruña, Universidad de Murcia) i europees (Universität Augsburg).

Durant tres jornades d'intensa activitat, es presentaran a la comunitat científica i es debatran 130 comunicacions de resultats d'investigacions i projectes de recerca de l'àmbit de la lexicografia teòrica i de la pràctica lexicogràfica, de la lexicografia computacional..., dels diccionaris, en definitiva, tant monolingües com bilingües i plurilingües, amb especial atenció a la seva aplicació a l'ensenyament de les llengües (la pròpia i les altres).

Destaquen especialment els conferenciants de les sessions plenàries: Reinhold Werner, de la Universitat d'Augsburg, autor de diversos diccionaris d'americanismes i especialista en diccionaris bilingües, que parlarà de «La informació intercultural al diccionari bilingüe»; Concepción Maldonado González, responsable de la línia de

Diccionaris de l'Editorial SM i membre de l'Escola de Lexicografia de l'Associació d'Acadèmies de la Llengua Espanyola, que parlarà de «Diccionaris i educació»; i Juan Gutiérrez Cuadrado, antic professor de la URV, actualment a la Universitat Carlos III de Madrid, i especialista en història de la lexicografia, que parlarà dels «Diccionaris inacabats».

Quant a la resta dels participants, representen tant empreses editorials com, sobretot, institucions acadèmiques públiques i privades d'arreu del món: des de l'Oficina Cultural de l'Ambaixada d'Egipte a Espanya i la Universitat d'El Caire (Egipte) a la Universitat Sangyo de Kioto (Japó), passant per les Universitats de Nova York i Virgínia (Estats Units); la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic i el Col·legi de Mèxic; l'Institut de Literatura i Lingüística «José Antonio Portuondo Valdor» de Cuba; la Universitat Pedagògica Experimental «Libertador» i la Universitat Central de Veneçuela; la Universitat Estatal Paulista «Júlio Mesquida Filho», la Universitat Federal de Bahia i la Universitat de Santa Catarina (Brasil); la Universitat de Xile; la Universitat Russa d'Amistat entre Pobles, la Universitat Estatal Lingüística i la Lomonósov de Moscou (Rússia); la Universitat Pedagògica de Cracòvia (Polònia); la Universitat Masaryk (Txèquia); l'Institut Cervantes de Berlín i la Universitat d'Augsburg (Alemanya); la Universitat Graz (Àustria); la Universitat de Londres (Regne Unit); la Universitat Catòlica de l'Oest (França); la Universitat de Bolonya, la Universitat dels Estudis de Sassari, la de Parma, la de Verona, la de Gènova i la de Nàpols «L'Orientale» (Itàlia); la Universitat d'Évora (Portugal); a més de l'Institut d'Estudis Catalans i, naturalment, la gran majoria d'universitats catalanes i de la resta de l'Estat.